

ge, fordi det netop er et job, der er tilpasset til deres helbred og det, de kan.

Men når det er sagt, så har vi også en paragraf i sygedagpengeloven, § 28, der siger, at hvis man har mennesker med kroniske sygdomme ansat og de har mere end 10 sygedage om året, så kan man lave en aftale med kommunen om, at det offentlige betaler de ekstra sygedage, så der er altså en mulighed for at aflaste virksomheder, som har syge mennesker ansat.

Og så skal jeg bare sige til hr. Tom Behnke, der spurgte, om jeg havde talt med erhvervsministeren, at forslaget selvfølgelig er godkendt af hele regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om erstatningsansvar. (Regres for sygedagpengeydelse udbetalt af kommunen).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Vi har her igen et af regeringens lovforslag, hvor det drejer sig om at nedbringe statens udgifter til sygedagpenge. Her drejer det sig om, at kommunerne får mulighed for, når de har udbetalt sygedagpenge til en skadelidt, at gøre regreskrav gældende over for den ansvarlige skadevolder.

Vi synes faktisk, det er et meget fornuftigt forslag. Det vil give de offentlige kasser 95 mio. kr. på årsbasis, og derved får staten 71 mio. kr. Vi synes, det er en meget fornuftig måde at skaffe penge på, og derfor vil vi gerne støtte forslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er da rigtigt, som Socialdemokratiets ordfører har sagt, at der kan være megen fornuft i at skabe en sammenhæng mellem den, der forvolder en skade, og de afledte økonomiske konsekvenser. Det er vi bestemt ikke blinde for i Venstre, og jeg kan da også give tilsagn om, at vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med stor interesse, men også med stor nysgerrighed.

Her i dag er jeg nemlig nødt til at tage forbehold over for lovforslaget. Det er ikke belyst godt nok, i hvert fald ikke godt nok til, at jeg med mine fattige evner kan gennemskue dets konsekvenser i yderste led. Jeg har da også noteret mig, at det ikke kun er mig, men også socialministeren, der har et behov for at undersøge tingene nærmere, idet det af bemærkningerne fremgår, at Socialministeriet sammen med forsikringselskaberne vil foretage en analyse af omfanget af de skadetilfælde, som lovforslaget omhandler, med henblik på en mere nøjagtig beregning af lovforslagets økonomiske konsekvenser.

Denne analyse vil vi i Venstre gerne se først. Det vil vi for dermed bedre at kunne forholde os til en lang række afgrænsningsproblemer, vi ser for os, og for at kunne bedømme forslaget konsekvenser for den præmie, som jo et eller andet sted skal betales for en ansvarsforsikring.

Jeg har noteret mig de høringsbidrag, der netop i dag er oversendt, og at der i høringsbidraget fra Den Sociale Ankestyrelse laves, hvad jeg oplever som en udvidet fortolkning, idet Den Sociale Ankestyrelse går ud fra, at lovforslaget også omhandler udbetaling af dagpenge i de tilfælde, hvor kommunen udbetaler dagpenge til en skadelidt efter dagpengelovens § 21 om arbejdsskader. Det er ikke det indtryk, jeg og vi i Venstre har fået ved en første gennemlæsning af forslaget, så vi ser en lang række afgrænsningsproblemer for os, for eksempel spørgsmålet om, hvorvidt den idrætsforening, der bliver erstatningsansvarlig for en skade, der begås i fritiden på fodboldbanen, nu pludselig måneder og år efter kommer op at hænge på et regreskrav fra en kommunal myndighed. Den slags problemer ser vi mange af, og dem vil vi granske dybt.

Så ser jeg også et andet lidt mere principielt problem, nemlig det problem, at det, man jo gør med lovforslaget her, er, at man flytter en omkostning, som i dag betales i offentligt regi, over på forsikringssselskaberne og dermed i virkeligheden over på forsikringstagerne. Og det gør man, uden at forsikringstagerne kompenseres ved en modsvarende skattnedsættelse, for så gav det mening, så kunne man tale om et adfærdregulerende element.

Men der er jo ikke tale om, at denne regering står for en politik med skattnedsættelser, snarere tværtimod. Faktisk er det sådan, at vi her i Folketinget i øjeblikket har et andet lovforslag under behandling, som har sammenhæng med det, vi diskuterer her, nemlig regeringens forslag om en afgiftsforhøjelse på præmier på bilansvarsforsikringer, hvor regeringen regner med, at man skal hive et provenu på 200 mio. kr. hjem.

Så begynder tingene at komme ud af proportion. Først tager man en offentlig omkostning og flytter over på forsikringstagerne – det betyder, at præmien stiger. Bagefter går man ud og hæver statsafgiften på præmierne, og så stiger præmierne yderligere. Det er i hvert fald en interessant økonomisk sammenhæng, som vi i Venstre gerne vil dyrke noget nærmere, før vi kan give vores tilsagn om at medvirke til at fremme det lovforslag, vi her har til behandling.

Bendt Bendtsen (KF):

Det er et af de mindre lovforslag, men der er alligevel lidt at se til, når vi går ind i forslaget.

Inden jeg går om bord, må jeg endnu engang gentage, selv om det måske ikke er så hyggeligt, at dette er endnu et af disse finanslovforslag, der er fremsat inden forhandlingen med partierne, og det er som bekendt ikke en procedure, som vi har rost regeringen for indtil nu.

Det er nu engang sådan, at der kan være noget fornuftigt i, at den ansvarlige skadevolder bliver gjort ansvarlig. Når det er sagt, vil vi i hvert fald under udvalgsbehandlingen prøve at se, hvilke grænser der er. I de oplysninger, som jeg har kunnet indhente på nuværende tidspunkt, taler man meget om, at der skal være tale om grov uagtsomhed, og at hovedparten af provenuet skulle hentes ind i forbindelse med eksempelvis færdselsuheld, altså hvor man vitterlig via politirapporter med videre kan se, hvem der har den fulde skyld i den skete skade.

Det, der kan bekymre lidt, er netop omkring arbejdsskadelovgivningen, om man dér går ind

og får nogle forhold, der er svære at afdække på nuværende tidspunkt.

Jeg vil sige, at vi er lidt positive over for forslaget, men vi vil gerne være meget kritiske, så vi kan se, hvad forslaget egentlig indeholder i den sidste ende. For er der tale om grov uagtsomhed, kan vi komme ud for nogle forhold, hvor man ikke er forsikret, og det kan ramme utrolig skævt. Det er noget af det, vi ønsker at afdække under udvalgsbehandlingen.

Villy Søvnald (SF):

Vi er i SF positive over for lovforslagets intentioner, nemlig til dels at nedbringe de offentlige udgifter. Det er vi jo altid optaget af i SF, når det oven i købet er ved at lade skadevolder betale i højere grad og ved at sætte fokus på arbejdsmiljø på den kontante måde, at det skal koste ikke at bekymre sig om arbejdsforhold, der resulterer i langvarigt sygefravær. Det skal koste for dem, der forvolder skaden, og det er med stor sandsynlighed det mest effektive redskab til at gøre noget ved arbejdsmiljøforhold, som vi overhovedet kan bringe i anvendelse.

Vi støtter lovforslaget, men vi vil som under det forrige forslag også være optaget af, hvad de penge, vi skal være med til at skaffe, skal anvendes til. Vi bryder os i SF ikke om at skulle lægge ryg til sliddet med at skaffe penge, hvis vi efterfølgende skal se regeringen i et samarbejde med Venstre og De Konservative strø pengene ud til velhavende grupper eller bruge dem til prestigeprojekter.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg har en fornemmelse af, at det her er et lovforslag, som undervejs i udvalgsbehandlingen nok vil afføde en række faktuelle spørgsmål og dermed også en faktuel afklaring, som måske også kan hjælpe Venstre og De Konservative på vej i det forslag, vi lige er blevet færdige med.

For i lovforslaget står »en ansvarlig skadevolder«. Man kan altså gøre regres over for en ansvarlig skadevolder. Så tager vi nu den situation, vi drøftede under behandlingen af det forrige lovforslag, er der altså en privat arbejdsgiver, som nu skal afholde sygedagpenge i de første tre uger. Det er i hvert fald forslaget. Hvis der findes en ansvarlig skadevolder, kan den private arbejdsgiver så gøre regres over for vedkommende. Når der står »ansvarlig skadevolder«, må det være en, der har handlet med forsæt eller groft uagtsomt. Det må være de almindelige juridiske regler, der gælder i den forstand.

Så jeg tror, at det her er et godt forslag, og jeg tror, at når man får de uklarheder af vejen, som – hvis vi skal være lidt venlige – de meget kortfattede bemærkninger her i fremsættelsestalen måske ikke i fuldt omfang fjerner, tror jeg, at der er mange, der ligesom vi vil støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu havde hr. Bjørn Elmquist og jeg tidligere om et andet lovforslag en dialog om det med at være løs i fugerne. Den kan vi så genoptage her. For det er ikke sådan, hvis man læser lovforslaget, at den situation, som hr. Bjørn Elmquist skitserer, kan lade sig gøre i virkelighedens verden, den situation, hvor en privat arbejdsgiver udbetaler sygedagpenge i to uger – eller tre, hvis regeringen skulle vælge at fremme det lovforslag, vi netop har behandlet, hvad der ville være stærkt bekymrende, for så får vi ikke noget finanslovforlig – og den private arbejdsgiver så kan gøre regres mod en skadevolder.

Lovforslaget omhandler alene muligheden for, at en kommune, der udbetaler sygedagpenge til en skadelid, kan gøre regreskrav gældende. Så det dækker altså ikke de første tre uger. Det var muligvis en god idé, for det ville betyde, at der kom lidt balance i tingene, men sådan er det altså ikke, som lovforslaget ligger i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg hørte et meget kontant løfte fra hr. Lars Løkke Rasmussen. Jeg vil bede hr. Lars Løkke Rasmussen bekræfte, at hvis sygedagpengeperioden forlænges fra to til tre uger, deltager Venstre ikke i et finanslovforlig. For det opfattede jeg ikke som en trussel, men et løfte.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Lad mig gøre det helt klart, hvad det var, jeg sagde eller forsøgte at sige før.

Det er ikke dette lovforslag, der skaber den nye retstilstand over for de private arbejdsgivere. Nej, som jeg forstår efter at have forhørt mig meget summarisk om det, findes der i dag domme for, at private arbejdsgivere kan gøre regres i sådanne tilfælde. Hvis det er tilfældet, vil problemet for den private arbejdsgiver ved at få udvidet sin pligt fra to til tre uger, som hr. Lars Løkke Rasmussen påpegede før, være mindre.

Men det er noget af det, jeg gerne vil sørge for at hjælpe med til at vi får opklaret i udvalget.

Tom Behnke (FP):

Forslaget om, at det skal være muligt at gøre regres mod skadevolderen for de udbetalte sygedagpenge, er for så vidt et godt princip, og det betyder også, at incitamentet kommer til at vende rigtigt, nemlig incitamentet til at undgå, at der opstår skader.

Men når det så er sagt, må vi også sige, at det betyder en ekstraudgift for virksomhederne. Og vi har endnu ikke set nogen steder, hvor der vil blive kompenseret for den ekstraudgift, og det kunne vi godt tænke os, for der må ligesom være noget for noget, hvis man vil flytte udgifterne.

Vi savner også lidt, for så vidt jeg husker, lagde man sig i sidste folketingssamling fast på, at det ikke skulle være muligt at lave en graderet præmie for virksomhederne, når de tegner forsikring. Det betyder, at selv om en virksomhed anstrenger sig for at undgå, at der sker skader, ændrer det ikke på, hvor meget man skal betale i præmie, og derfor mangler incitamentet alligevel. Så hvis incitamentet skal være der, skal vi også have fat i den anden lov og have rettet op på den.

Jeg er også lidt bekymret over konsekvenserne af dette lovforslag. Hvad vil det egentlig komme til at betyde? Hvor mange vil blive omfattet af det? Kommer forslaget også til at gælde for f.eks. en voldsmand, der har slået én ned? Det kunne være interessant, hvis det er med. Det kunne vi godt være med til at støtte.

Men hvad med alle de gamle sager, vi har, hvad med f.eks. asbestsagerne og sådan noget? Kan man på nuværende tidspunkt komme og sige: Jamen så gør vi regres på det? For som jeg læser forslaget, er der ikke indføjet nogen tidsfrister for, hvornår kommunen kan vende tilbage og sige: Vi vil i øvrigt gerne gøre regres. Men det kan være, ministeren kan svare på, hvad tidsfristerne skal være.

Så kan jeg ikke lade være med at nævne forslagens § 2, pkt. 1. Det er muligt, jeg har misforstået det, men som jeg læser det, står der rent faktisk, at man kan gøre regreskrav gældende mod den erstatningsansvarlige, jf. lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Og spørgsmålet er så, om det skal være muligt for kommunerne at gøre regres hos den erstatningsansvarlige i tilfælde af fødsel. Jeg tror det ikke, men det fremgår, sådan som lovforslaget er skrevet.

Bruno Jerup (EL):

Vi er fra Enhedslistens side lidt tvivlende over for dette lovforslag.

Vi finder det acceptabelt, at man giver kommunerne mulighed for at gøre et regreskrav gældende over for en virksomhed. For en virksomhed kan man sige, at et regreskrav måske kan have en præventiv virkning. Desuden har virksomhederne jo en mulighed for at forsikre sig.

Vi har ligesom hr. Tom Behnke et spørgsmål, hvis man kigger på privatpersoner. Nu forstod jeg det sådan, at det havde hr. Tom Behnke ikke noget problem med, men det har vi, for vi er i hvert fald ikke af den opfattelse, at det ville være særlig fornuftigt, hvis en kommune kan gøre et regreskrav gældende over for privatpersoner.

Lad os prøve at tage et konkret eksempel: En skadevolder, Kim, som på værtshus slår Søren ned med en flaske – en rigtig grim karl. Der kører en retssag, og Kim får en straf, der består af noget fængsel og noget erstatning til Søren for tort og svie. Men Søren går sygemeldt i måske otte måneder. Skal kommunen så komme med en tillægsstraf ud over den straf, som én gang er fastlagt ved den første retssag?

Nu er Kim jo på bistandshjælp, så kommunens krav om 8 gange 11.072 kr. fra Kim kan man så medregne i listen over de millioner, som det offentlige i øvrigt ikke kan få ind fra borgerne. Kim har ingen forsikring, en sådan kan han naturligvis ikke skaffe sig. For det første har han ikke tænkt sig at anskaffe sig en, og der er i øvrigt heller ingen, der vil forsikre Kim, og de vil da i hvert fald slet ikke forsikre ham for, at hans hænder sidder lidt løse.

Så vi må sige, at hvis det er meningen, at dette ansvarskrav over for skadevolderen også skal gælde for privatpersoner, er der i hvert fald nogle problemer. Der er nogle afgrænsningsproblemer, og der er nogle konkrete problemer med, om det bare bliver sådan et vilkårligt redskab, som kommunerne kan bruge.

Men forstået meget snævert som muligheden for, at man kan gå ind og udvide kravet til en virksomhed, som rent faktisk bevidst eller ubevidst volder personer skade, synes vi er o.k. Men det vil vi gerne have klarhed over, inden vi støtter lovforslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne takke for den brede tilslutning til lovforslaget.

Der har været rejst en lang række spørgsmål også af meget teknisk karakter, og jeg vil foreslå, at vi tager drøftelsen af de forskellige overvejelser og spørgsmål, der er kommet her, i udvalget, også som skriftlige spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forhøjelse af aldersgrænsen for halv revalideringsydelse og minimumsgrænse for transportudgifter samt forsøgsbestemmelse om revalideringsinstitutioner m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Else Marie Mortensen (S):**

Lovforslaget her er et af de mange tiltag, som regeringen har taget for at søge at stille unge i uddannelse nogenlunde lige på det økonomiske område.

Det drejer sig om de revalideringsbestemmelser, der findes i bistandslovens § 43. Målgruppen er altså personer med fysisk, psykisk eller socialt handicap, som via revalidering er i færd med at kvalificere sig til arbejdsmarkedet eller til en tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Med den udvikling, der i øvrigt er på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsessituationen i Danmark og med befolkningssammensætningen, ser